

229.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 25 lutego 1932 r.

o zmianach w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), zmienionem rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 grudnia 1927 r. w sprawie terminu wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz.

U. R. P. Nr. 114, poz. 975) i z dnia 1 marca 1928 r. o uzupełnieniu art. 97 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 229), czyni się zmiany następujące:

1) W art. 17 punktom b) i g) nadaje się brzmienie następujące:

„b) zaopatrywanie w świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt, będących w posiadaniu osób handlujących, oraz zwierząt, dostarczanych na stacje kolejowe i przystanie wodne do załadowania, do rzeźni, na targowiska, jarmarki, pokazy i przetargi publiczne,”;

„g) określenie warunków zarobkowego trzebień zwierząt,”.

2) W art. 20 początek artykułu, poprzedzający wyliczenie chorób, otrzymuje brzmienie:

„Właściciele zwierząt, jako też wszyscy, którzy z tytułu faktycznego posiadania lub używania zwierzęcia, albo z tytułu wykonywania urzędu lub zawodu mają styczność ze zwierzętami, są obowiązani zgłosić niezwłocznie do przełożonego swej gminy, sołtysa lub do najbliższego posterunku policji, albo też bezpośrednio do starosty każdy wypadek zachorowania, jak również wystąpienie objawów, wzbudzających podejrzenie zachorowania na jedną z następujących chorób:”.

3) Art. 22 otrzymuje brzmienie:

„O otrzymanem zgłoszeniu, jak również o ujawnionych w inny sposób wypadkach chorób zaraźliwych lub ich podejrzenia sołtys obowiązany jest natychmiast powiadomić przełożonego gminy, przełożony zaś gminy i posterunek policji starostę”.

4) W art. 24 ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli według opinii państwowego lekarza weterynaryjnego stwierdzenie rodzaju choroby możliwe jest tylko przez dokonanie sekcji, a niema potrzebnego do tego zwierzęcia zabitego lub padłego, starosta może zarządzić zabicie zwierzęcia podejrzanego.”

5) Art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. Zdejmowanie skór ze zwłok zwierząt, dotkniętych wąglikiem lub podejrzanym o tę zarazę, jak również ze zwierząt, dotkniętych zarazą dziczyzny i bydła rogatego lub szelestnicą, jest zakazane.

Starosta zarządzi w sposób, wyłączający niebezpieczeństwo zarazy, usunięcie zwłok takich wraz ze skórą, sierścią, włosami, rogami, kopytami i racicami.”

6) W art. 63 ustęp drugi otrzymuje brzmienie:

„W razie niewykonania powyższego przepisu starosta zarządzi leczenie zwierząt przez lekarza weterynaryjnego na koszt posiadacza.”

7) Art. 76 nadaje się brzmienie następujące:

„Art. 76. Zapomogi należy wypłacać:

a) za zwierzęta, co do których urzędowo stwierdzono (art. 23 i 24), że padły:

na księgosusz, zarazę płucną, pryszczycę, gdy chodzi o bydło rogate, z wyjątkiem cieląt do trzech miesięcy, na zarazę stadniczą, wściekliznę, gdy chodzi o zwierzęta jednokopytowe, bydło rogate, świnie, owce i kozy, oraz na pomór i zarazę świń, gdy chodzi o świnie ponad dwa miesiące wieku, o ile we wszystkich wypadkach powyższych śmierć zwierzę-

cia nastąpiła po uczynieniu zadość obowiązkowi zgłoszenia (art. 20);

b) za padłe zwierzęta jednokopytowe, bydło rogate, owce i kozy, u których po śmierci stwierdzono urzędowo wąglik, szelestnicę lub zarazę dziczyzny i bydła rogatego.”

8) W art. 77, wyliczającym w punktach od a) do f) wypadki, w których odszkodowanie lub zapomoga za zwierzęta zabite lub padłe nie należy się, dodaje się dwa nowe wypadki w postaci dwóch nowych punktów b) i c) treści następującej:

„b) jeżeli posiadacz zwierząt dopuścił do umieszczenia w swojej zagrodzie zwierzęcia, co do którego wiedział, że jest chore lub podejrzanę,

c) jeżeli zostanie ustalone, że aczkolwiek zaraza została zgłoszona, to jednak jest ona w przyczynowym związku z niezgłoszonym niezwłocznie poprzedniem wystąpieniem tejże zarazy wśród zwierząt tego samego posiadacza w tej samej zagrodzie.”

Dotychczasowe punkty b), c), d), e) i f) oznaczają się odpowiednio literami: d), e), f), g) i h).

9) Art. 82 otrzymuje brzmienie:

„Art. 82. Zapomoga wynosi:

a) trzy czwarte wartości szacunkowej zwierzęcia, padłego na księgosusz, zarazę płucną, pryszczycę;

b) połowę wartości szacunkowej zwierzęcia, padłego na wąglik, szelestnicę, zarazę dziczyzny i bydła rogatego, wściekliznę;

c) jedną trzecią wartości szacunkowej zwierzęcia, padłego na zarazę stadniczą, pomór i zarazę świń”.

10) Art. 87 nadaje się brzmienie następujące:

„Art. 87. Jeżeli według okoliczności, ustalonych przez państwowego lekarza weterynaryjnego (art. 23), odszkodowanie lub zapomoga, należne posiadaczowi, nie mają przewyższać pięciuset złotych, może być zastosowane uproszczone postępowanie szacunkowe, którego tryb określi Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.”

Art. 2. (1) Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa.

(2) Upoważnia się Ministra Rolnictwa do ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) ze zmianami, wprowadzonymi rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 975) i z dnia 1 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 229), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych ustawą niniejszą.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Rolnictwa: *Sew. Ludkiewicz*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*